

קולנוע

תדרוך

חובה לראות:

תליאביב: שואה, אוואנטי פופולו, הנבל הבורמזי חנה ואחיותיה, גינג'ר ופרד, מונה ליזה, המיכבסה היפהפיה שלי, ירושלים: שואה, חנה ואחיותיה, חיפה: אוואנטי פופולו, הנבל הבורמזי חנה ואחיותיה, גינג'ר ופרד.

*** **המשימה** (צפון, מוצג גם באדיסון בירושלים ובאורה בחיפה, אנגליה) — הפרס הגדול של פסטיבל קאן שעורר בשעתו, בפסטיבל, בחודש מאי האחרון, ויכוח בקרב המבקרים ומסתבר גם ויכוח בין השופטים. הפקה גרנדיוזית, שחקנים מצויינים (רוברט דהנירו וג'רמי אירונס), צלם מופלא (כריס מנגס), תסריט טאי מעולה (רוברט בולט) — ובכל זאת מסר רדוד, מפקפק ומניפולטיבי.

*** **אואנטי פופולו** (גורדון, מוצג גם בעצמון, חיפה ישראל) — הומור, חן רעננות ומקוריות בסרט רחוק משלמות אבל קרוב למה שהיינו רוצים לראות תמיד בסרט ישראלי, מסר אנושי מעבר למסר פוליטי.

*** **גינג'ר ופרד** (פאר, מוצג גם בקרן-אור המחדש בחיפה, איטליה) — פדריקו פליני מחסל חשבונות עם הטלוויזיה ומשווה את האימפקט של אמנות הבולווארד בעבר עם

משב רוח

רענן

אח מוכב אחר (פריז, תל-אביב, ארצות-הברית) — סרט יוצא-דופן וחביב על-פי דרכו, שצולם כולו ברחובות ניו-יורק, ומייצג אסכולה קולנועית שונה ומרעננת יותר מן התעשייה ההוליוודית. מדובר בסיפור מדע בדיוני, כביכול, שצריך כמובן להסתיר תחתיו ביקורת חברתית מבודחת על מה שקורה היום בכרך הגדול, על צורות החיים והדיבור שם, ועל האופי של החברה שהתגבשה ברחובות.

האח (כינוי שכושים מכנים זה את זה באמריקה) מן הכוכב האחר נוחת נחיתת-אונס בנמל ניו-יורק, תוך מנוסתו משני בירוינים, בני עולמו שלו, שניהם לבנים (הגבוה בהם הוא בימאי הסרט, ג'ון סילס), הרודפים אחריו, חיצונית הוא נראה כמו כל אחיו האחרים מהארלם, אבל יש לו כמה תכונות פילאיות משלו: למשל, הוא יכול לרפא את פצעיו-גופו בלי שום מאמץ, ומה שמקסים הרבה יותר את בני ניו-יורק — הוא מסוגל לתקן כל מכשיר אלקטרוני, ולוא המורכב ביותר, במגע-יד בלבד.

בעזרת תכונות אלה הוא מצליח למצוא לעצמו עד מהרה גם מרנסה וגם חברה, הוא עושה הכרה עם גורלם של שחורים על כדור הארץ, שמן הסתם אינו מקסים יותר מזה שעזב אחריו, בכוכב שלו, והוא ממשיך לברוח מן הציידים הרודפים אחריו, ג'ון סילס, תסריטאי ובימאי מורה, שיה סירטו הראשון המוצג בארץ, עסוק פחות, במיקרה הזה, באמינות הסיפור שלו

ג'ו מורטון בתפקיד האח: במגע-יד בלבד

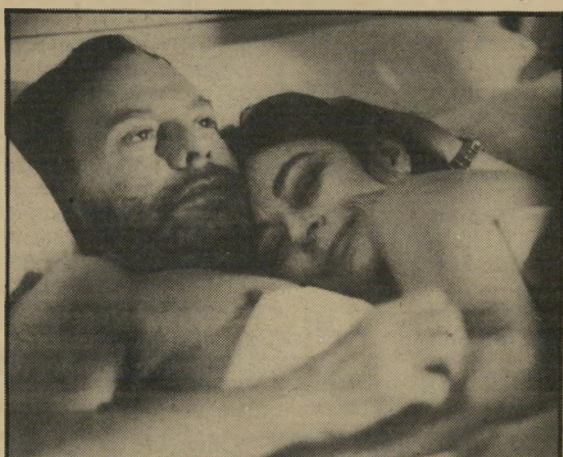
או באספקטים הבדיוניים של המרכיבים המדעיים בהם הוא משתמש. העיקר, בעינינו, זו האווירה שנוצרת על הבד, והנרקמת לעיתים קרובות מתוך ההלצות הניו-יורקיות המאפיינות שבהן הוא משתמש. לדוגמה, החוויה של נסיעה ברכבת התחתית, בקו החורף בהארלם, לכן, התוצאה, מבחינה טכנית, מזכירה מעט סרט-חובבים העשוי בהרבה רצון טוב ומעט אמצעים (אכן, הפקת הסרט עלתה פחות מתקציב של סרט ישראל מצוי).

גבר ואשה — אחרי בלותם

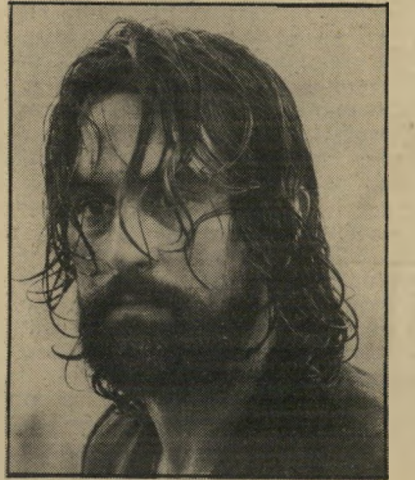
גבר ואשה אחרי 20 שנה (לב, תל-אביב, צרפת) — ללוש המיטכן, אם אין לו מי לו, באין איש שיעשה לו מחווה, הוא עורך מחווה לעצמו, ובעשותו כן לא יוכל איש להאשים אותו בצניעות יתרה, חלילה, ללוש מצדיע ללוש: ראשית, הוא בוחר לסירטו החדש את שתי הדמויות שהיו גיבוריו הרומאנטיים של סירטו המפורסם ביותר, גבר ואשה, ותוך כדי שהן מגששות אחרי איחוד מחדש, הן מאזכרות כמה מסרטיו המוקדמים יותר, כמו אהבה על תנאי הצנוע ואלה והאחרים הנפוח, הוא אינו מצליח להתאפק ומשתמש בניחוח גבר ואשה מקוריים ועורך אותם בצורה המעוררת הערצה למדיום שאפשר לעשות בו ככל העולה על רוחו של ללוש, ואמנם, בדבר אחד אין ספק: ללוש הוא בהחלט להטוטן בכל הקשור לטכניקת הקולנוע.

הסיפור? ובכן, מי שהיו אז נהג מירוצים (ז'אן לואי טריטיניאן, שכבר ראינוהו מזדקן בכבוד רב יותר בסרטים אחרים) ונערת תסריט (אנוק אימה בשלה יותר, אבל עדיין הרבה יותר מעניינת מהצעירות ממנה ב-20 שנה, כולל הגברת ללוש הצעירה, המגלמת את בתה) הם כיום מארגן-מירוצים ומפיקת-סרטים, אחרי כישלון, ללא התאוששות באופק, מחליטה המפיקה להבעיר מחדש את אפרי הרומאן האישי השן, לפחות למען הסיפור הקולנועי שיקים אותה ואת הקריירה שלה מעבר, אבל זו רק ההתחלה, שממנה מפליג ללוש לכמה עלילות בתוך

אנוק אימה וז'אן לואי טריטיניאן: מללוש לעצמו

עלילות, כדי לאפשר לעצמו כמה זיקוקין די-נור קולנועיים: רוצח מסוכן נמלט מבית-הסוהר ומשתרבב לתוך הסיפור, בעיות מישניות של כל אחד מן הצאצאים של הגיבור ושל הגיבורה, הדגמות של הסרטה מאחורי-הקלעים, וידיאו-קליפ וכל הכרוך בעשייתו, ואפילו קצת אוואנטי פופולו במידבר אפריקאי, שכמעט ומסתיים באסון רבתי, בקיצור: זהו סלט מעורב לא רק של פירות אלא גם של ירקות ומיני תבלין שאינם שייכים.

רוברט דה נירו ב-'המשימה' מרשים ורדוד

ארלנד יוזפסון ופרנאנדו ריי מלאי הומור

מקומה ההולך ונשחק, בשטח, היום, מיסנה ומאסטרויאני מפליאים לשחק, לרקוד ואפילו להישבר.

*** **מונה ליזה** (דיזגוף 2, אנגליה) — פשע, סמים וזנות בכיבי החברה הגבוהה בלונדון, כדאי לראותו בשל השחקן הראשי המצויין שבו, בוב הוסקינס.

*** **בשרות האל** (חן 3, אנגליה) — סרט חינני (אם מתעלמים מן המסוגננות) על האב הקדוש הבורח מן הוותיקאן כדי לרדת אל העם, כמעט משהו בנוסח מה שקיוו מן האפיפיור הנוכחי כשנבחר, ושכל התיקיות לגבי התבדו, בקולנוע זה קל יותר לביצוע, בעיקר כשהאפיפי יור הוא טום קונטי, שהוא שחקן מעולה כלי-כך ומשכנע כלי-כך, לצידו מצויינים ומלאי-הומור פרנאנדו ריי וארלנד יוזפסון קקארדינלים הנאל-צים לשקר כל העת לצאן-מרעיתם.

*** **המיכבסה היפהפיה שלי** (דיאן-גוף 1, אנגליה) — ביקורת חברתית קשה על אנגליה התאצרת דרך עיניים מקוריות.

גם דיין גם תליין

עיסקה ללא רחמים (אסתר, תל-אביב, ארצות-הברית) — שריף בעיירה קטנה, לשעבר סוכן אף-בי-איי, שנאלץ להתפטר מן השרות אחרי שחקר אנס בשיטות נמרצות מדי, נענה לבקשת מפקדו לשעבר לשתול את עצמו בתוך אירגון המאפיה בעיר שיקאגו ולפוצץ את האירגון מפנים, לא הצדק הוא הדוחף את המפקד לגייס את פקודו לשעבר, אלא להט-הנקמה, אחרי שבנו נרצח על-ידי אותו האירגון, בעיקבות הלשנה שאיפשרה ללכוד אותו ברגע בלתי-צפוי.

מאחר שאישי-השרירים האוסטרי ארנולד שווארצנגר מגלם את השריף החוזר להיות סוכן פדראלי, אין שום מקום להטיל ספק בתוצאות של המיבצע, מי שהיה שש פעמים מר-עולה לא ניח לכמה בירוינים עלובים להטריד אותו, חוץ מזה, העלילה בנויה בצורה כלי-כך שיגרתית, הסיפור הוא כלי-כך שקוף וכלי-כך לא מעניין, עד שממילא אי-אפשר לומר שיש סיבה כלשהי להיות מתוח, לכל אורכו.

מה שאפשר לומר הוא, שיש סכנה ממשית בסרט כזה, המצדיק באורח הפגנתי שוטר המשתמש באלימות מיותרת, משום שהוא משוכנע כי זכותו להיות גם דיין וגם תליין באותה העת, אשר לאמינות של הסיפור: האם יש מישהו המוכן להאמין כי שווארצנגר יכול להתחפש למשהו אחר מלבד שווארצנגר, בצורה משכנעת?

שווארצנגר והרולד: עבודה קלה

הסרט נועד, כמובן, להפגין את היכולת של הברנש המגודל הזה להביס את כל אויביו כלאחר יד, מובן שהוא עושה זאת, אלא שלהבדיל מן הפעמים הקודמות, כאשר הוא עצמו הבין שמדובר בבדיחה, הפעם נדמה לו שהוא צריך לשחק ברצינות, התוצאה היא עלובה מכדי שתהיה מצחיקה, אשר לבימאי, ג'ון אירווי (האלופים), נראה שעבודתו היתה קלה מאוד, את רוב המלאכה עשה צוות מישנה שצילם את קיטעי-הפעולה.